

Sygn. akt III U 715/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 listopada 2013r. w Suwałkach

sprawy **J. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wcześniejszą emeryturę

w związku z odwołaniem J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 28 sierpnia 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 715/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 28.08.2013r. odmówił **J. M.** prawa do emerytury.

W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz.1227) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu, urodzonemu po dniu 31.12.1948r. emerytura przysługuje, jeżeli spełnił łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny, wynoszący 60 lat dla mężczyzn;
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego;
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 1.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, wynoszący co najmniej 15 lat.

Wskazał również, że zgodnie z § 2 ust. 2 cytowanego rozporządzenia okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy (pracodawca), na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 i ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy, gdzie ma obowiązek określić:

- 1) rodzaj pracy ściśle według wykazu, działu pozycji niniejszego rozporządzenia,
- 2) stanowisko pracy wymienione w wykazie, dział, pozycję i punkt zarządzenia resortowego lub uchwały,
- 3) okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywania była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zakład odmówił przyznania J. M. prawa do emerytury, ponieważ nie udokumentował on 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych w wyniku przeprowadzonego postępowania, Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1.01.1999r. okresy składkowe w ilości 24 lat, 9 miesięcy i 23 dni, oraz uzupełniające (z racji pracy na gospodarstwie rolnym) w ilości 4 miesięcy i 11 dni do wymaganych ustawą 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W odwołaniu od tej decyzji J. M. wskazał, że nie może obecnie przedstawić odpowiednich świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach, ponieważ nie otrzymał takich świadectw pracy przy wydawaniu mu świadectwa pracy. Osoba zaś wydająca świadectwa pracy winna mu takie wydać, a tego nie uczyniła. W Spółdzielni (...) Oddział w O., która podlegała pod szczególne warunki, pracował natomiast jako kierowca zaopatrzeniowców samochodów ciężarowych o wyporności powyżej 3,5 tony, rozwożąc towary po terenie całego kraju. Pracował przy tym w nadgodzinach i bardzo ciężkich warunkach powodowanych wykonaniem dużo zadań zleconych jego firmie.

Tak samo jako kierowca zaopatrzeniowców pracował również w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w G.. Był tam też kierowcą pojazdu ciężarowego o wyporności powyżej 3,5 tony i rozwoził materiały budowlane, a glazurę i terakotę po całym kraju.

Na okoliczność potwierdzenia charakteru swojej pracy wskazał świadków T. K. co do (...) w G. i L. B. co do (...) w G..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że odwołujący się J. M. nie przedstawił odpowiednich świadectw pracy w szczególnych warunkach za okresy pracy od 18.05.1976r. do 13.07.1990r. w Spółdzielni (...) Oddział w O. oraz od 1.03.1992r. do 31.12.1999r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w G..

W ocenie organu rentowego, dopiero przeprowadzenie dowodu z dokumentacji osobowej pozwoli ustalić stan faktyczny w sprawie i rozstrzygnąć o charakterze pracy wnioskodawcy w spornym okresie w Spółdzielni (...) Oddział w O. oraz w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w G..

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołania za uzasadnionego uznać nie można było.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 powołanej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. 1.01.1999r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Ustęp 2 stanowi zaś, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Według natomiast art. 32 ust. 4 tej ustawy, wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Tymi zaś przepisami dotychczasowymi są przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Stosownie do § 1 ust. 1 tego rozporządzenia, stosuje się ono do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 tego rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej „wykazami”. Paragraf 2 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, zaś według § 4 ust. 1, pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z powyższego wynika więc, że aby ubezpieczony mógł otrzymać emeryturę na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przy spełnieniu pozostałych warunków, musiała być przez niego wykonywana w sposób stały i w pełnym wymiarze czasu pracy przez co najmniej 15 lat, przy czym w szczególnych warunkach, to w takich, jakie są wymienione w wykazie A powołanego rozporządzenia. Nie wystarcza więc powołanie się na same szkodliwe warunki pracy aby można było ją uznać za wykonywaną w szczególnych warunkach.

O ile więc odwołującemu się można byłoby jeszcze zaliczyć pracę od 18.05.1976r. do 13.07.1990r. w Spółdzielni (...) Oddział w O. w szczególnych warunkach, o tyle nie można jej zaliczyć do tych warunków od 1.03.1992r. do 31.12.1999r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w G.. Nie można bowiem przyjąć, aby odwołujący się w okresie czasu od 1.03.1992r. do 31.12.1999r. w Przedsiębiorstwie (...)Sp. z o.o. w G. pracował w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie można mianowicie przyjąć, aby w tym Przedsiębiorstwie (...) pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodów ciężarowych o wyporności powyżej 3,5 ton. Z akt osobowo-pracowniczych z tego Przedsiębiorstwa wynika wszakże, iż pracował także jako i zaopatrzeniowiec. Praca zaś zaopatrzeniowca nie stanowi pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, według wykazu A powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. Okoliczność natomiast, że w Przedsiębiorstwie (...) świadczył również pracę zaopatrzeniowca, wynika nie tylko wprost z umowy o pracę, ale i przede wszystkim z zakresu obowiązków odwołującego się związanych z tą pracą. Jako bowiem przyjęty do pracy w Przedsiębiorstwie (...) na umowę o pracę zaopatrzeniowca-kierowcy miał w zakresie obowiązków nie tylko stałą troskę o właściwą jakość przyjmowanych towarów od dostawców, ale również także obowiązki jak stałe dążenie do zdobywania jak największej ilości odbiorców na towary rozprowadzane przez Przedsiębiorstwo oraz ciągłe penetrowanie rynku w zakresie poszerzania asortymentu towarów rozprowadzanych przez Przedsiębiorstwo. Takie zaś obowiązki z pewnością absorbowwały dużo czasu pracy i nie mieszczą się w obowiązkach kierowcy, który to, będąc jednocześnie spedytorem przewozu towarów na swoją materialną odpowiedzialność, nie tracił statutu osoby wykonującej pracę w szczególnych warunkach. Ponadto w Przedsiębiorstwie (...) odwołujący się, jak sam podał, na co wskazał też przesłuchany świadek L. B., wykonywał również pracę przy cięciu i wyginaniu prętów cz to drutu. Świadek nawet wskazał, że dość sporo razem z odwołującym się tych prętów pocięli. Stąd tylko tym bardziej należy uznać, że odwołujący się nie świadczył

stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach. Cięcie bowiem prętów czy to drutu też nie jest pracą świadczoną w szczególnych warunkach.

Odwołujący się nie będzie więc miał 15 lat pracy w szczególnych warunkach, gdyż okres pracy od 18.05.1976r. do 13.07.1990r. w Spółdzielni (...) Oddział w O. będzie wynosił 14 lat, 1 miesiąc i 15 dni. Też zresztą będzie wątpliwy co do całości pracy w szczególnych warunkach, gdyż zapisy z akt osobowo-pracowniczych świadczą, że został przyjęty do pracy jako mechanik samochodowy (k. 37), jeździł też samochodem dostawczym „n.” (k. 41), a w ostatnim okresie czasu był tylko konwojentem (k. 12 i 16). W wątpliwość więc poddać należy twierdzenia odwołującego się i zeznania świadka T. K. je potwierdzające, że cały czas był kierowcą samochodów ciężarowych.

Ewentualnie też praca odwołującego się od 24.07.1975r. do 14.06.1976r. w Przedsiębiorstwie (...)w E. wskazana w zaświadczeniu z dnia 17.06.2013r. jako praca kierowcy również nie wpłynie na staż 15 lat pracy w szczególnych warunkach, bo wynosi tylko 9 miesięcy i 20 dni. Zresztą odwołujący się nie powoływał się, że w tym Przedsiębiorstwie pracował jako kierowca samochodów ciężarowych.

Mając więc to wszystko na względzie, Sąd Okręgowy w Suwałkach na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.

PW/mmw